

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

Володарі та народи.

Нечуванний політичний терор (гюрми перапоновіні українськими селанамй і бувш. Громадськими діячамй, безконечні арешти), економічний терор (шпожниц*), «ялягогої преси», обмеження прав навіть дрібної продалкі, руйнація промисла, стиснений експорт (український ліс, шари, хугра, риба), державна хижакська монополія і т. д. і т. д. привели до цього, що українське село Д. Сходу, дійшовши до одчаю, кидається до локальних повстань (сезогой невідомо), які окупанти лютю подавляють. Люде масам тикають у світ за очі, іншіш неадекватно передіраються на китайську телемоцію, а деякі чомакі

більшість, стероїзованна, знищена, вочить, бо „благоденстає“.

А всеж таки Д. Схід у своїй душі український і жде тільки того часу, щоб стати на своїй крові й потім добути землю до творчої праці для добра цілого українського народу.

Пам'ятаймо: Рідна Школа — це нащадки фортеця, це певний захист у добі нехилих!

По широкому світі.

Французький уряд одержав підтримку парламенту та фінансової комісії у своїх проєктах. Фінансовий проєкт приймає цілу низку виняткових засобів для вдержання балансу скарбу, як нпр. приспівнення речинця сплати безпосередніх податків і піднесення податку торговельно-промислового, від копалень, доходного, то-що.

Поклин Муссоліні до населення, щоб зібрати до 1. грудня добровільно мільон доларів на сплату американських довгів, мав нечуваний успіх: — підписка принесла 4 мільйони доларів.

Еспанський диктатор, Прімо де Рівера, почуває себе загроженим на своєму становищі, з огляду на ворожі настрої серед армії.

В Італії буде відновлений процес проти вбийників соціал. посла Матеоттіго. Обвинувачені в цьому злочині стануть перед лавою присяжних.

Бріан, франц. прем'єр та мін. закорд. справ, є, по вісткам льондонської преси, кандидатом на Ноблівську нагороду мира.

Нова ера.

Львів, 4. грудня 1925.

Підписання та сподівана ратифікація льокарнських трактатів (Англія й Німеччина вже їх ратифікували) розпочинають нову еру в житті повоєнної Європи, еру справжнього мира на Заході та добу маскопаного мира в осередку й на Сході Європи.

В Льокарно (15. жовтня) і в Лондоні (1. грудня) Англія своєю послідовністю досягнула намічену мету, звільнивши німецьку гегемонію Франції в Європі, висвободившись з негідних для неї постанов версайського трактату та на довгі літа забезпечивши мир на Заході. Те, чого не вдалося перевести Ллойд Джордж в Каннах супроти опору Поанкаре, переівав Чамберлен в Льокарно за угодою Бріана й Пенлеве.

Вся преса без винятку, навіть польська, називає підписання льокарнських трактатів тріумфом Англії. Накинувши їх іншим європейським державам і зв'язавши їх залежністю від себе, Англія має тепер вільну руку в поладі інших пекучих справ. І справді наслідки льондонського акту вже помітні. Найбільший противник Великобританії — СРСР, впертий, неуступчивий, вже шукає якогось компромісу з тріумфатором. Комісар закордонних справ Чічерін, який недавно у Варшаві й Берліні намагався перепинити доведення до успішного вислідку льокарнських трактатів, з огляду на довершений факт виявив охоту увійти в переговори з Францією й Англією щодо взаємного вирівнювання накопичених рахунків.

Також Німеччина віднесла значні користи з льокарнських трактатів. Перш усього вона перестала бути банітом між європейськими державами, а стала рівноправним політичним чинником і одним зі стовпів наміченої рівноваги. Одночасно вона підважила версайський трактат, доказуючи, що буде перспективувати тільки постанови, внесені за її співучастю і згодою. Крім того вона входить до Ліги Народів, як чинник — рівноправний

з іншими великодержавами. Поруч з тим, петрифікуючи свої західні й французькі східні границі, вона відкриває для себе безліч можливостей на Сході.

Нова ера наступає й для Франції, хоч зовсім іншого значіння, як для Англії й Німеччини. Рейнський пакт забезпечує французькі східні границі, певніше, як це робив версайський трактат, але одночасно списає Францію з її всевладного, диктаторського становища в Європі та підірває ті зв'язки, які досі щірко вязали її з Польщею і малою антантою та робили Німеччину непорушною.

Публіцисти французького національного блоку здають собі справу з нового положення річей в Європі. Один з них пише в почутті невдоволення:

„Англія увільнилася зі свого загального зобов'язання, що існує у відомій пакті Ліги Націй Арт. 10-тих, що обіймає суттій принцип тієї будови, зобов'язував її, як всі підписуючі держави, до оборони її границь устійлених в трактаті (версайському). Тепер же є зобов'язана — і то у найрізкішій випадках і в найнеповніших умовах лише до оборони границь Рену... Правда, на випадок нагдних небезпек, колиб опаньня могло загрожити безпеці великих народів, Велика Британія може виступити негайно, але аж тоді, коли зможе злати собі справу, що 1) напад був наглядний, 2) напад не був сировою кованією, 3) виступ є конєчний, а для ствердження всіх тих умов потрібна є в Раді Ліги Націй, що розглядає справу, одностійність... Англія звільнилася себе від журби за обороною східних границь, бож ясно, що коли суттійно вартістю пакту в Льокарно між Францією і Німеччиною є — згідно з поглядом нападних людей — те, що Німеччина добровільно вирікається своїх західних границь, то це значить, що вона виразно постановляє не вирікатися своїх давних східних границь...“

І тому то нова ера для Польщі представляється значно инакше, як для всіх інших держав, які підписали льокарнські трактати.

Досі серед польського громадянства переважав погляд, що Польща грає величезну роль в міжнародній політиці, що вона є незвичайно важливим чинником у між-

народних відносинах, та що без неї ніщо не діється на міжнародній арені. Очевидно, таке переконання не відповідало дійсності, а на всякий випадок було дуже перебільшене. Польща так довго грає дежку — розуміється — пасивну роль у вишівуванні міжнародних питань, як довго гегемонія в Європі спочивала в руках Франції. Колиж становище Франції захиталося, всі важливі події відбувалися поза Польщею, почали перехолодити понад її головою.

Ще недавно в польській пресі однозгідно стверджувалося, що коли можна говорити про якісь досягнення польської політики, то тільки в сфері закордонної політики. Що більше! Рухливість і успішність польської закордонної політики протиставлялася безуспішності і невдачам внутрішньої. А сьогодні приходиться стверджувати, що та втіха теж належить до прикрих самообманів.

Говорачи про підписання льокарнських трактатів Скішинський, „Варшавянка“ устами пос. Стронського зі смутком стверджує:

„Підписує (Скішинський) підваження версайського трактату з іншого боку. Підписує не замирення відносин з Німеччиною, але якраз дає Німеччині підставу до дійсної і почасті мінимо правної, зазватої боротьби за злику польсько-німецької голмичі. Підписує усунення рівноправності наших границь як нечарування і через те підписує передмову до нової доби повоєнної історії Польщі, инакше, як по версайським трактаті“.

Інші польські органи не мають відваги так ясно й відкрито стверджувати значіння нової ери для Польщі. Вони тільки зазначають, що Скішинський не мав іншого виходу. Польща — мовляв — не могла відмовитися від підпису, бо тоді на ній тяготів би важкий закид, що вона відмовляється від пацифікації Європи.

Таким чином нова ера для Польщі розпочалася під досить сумнівними і сумними авспіцями, а той смуток і журбу за майбутнє мусять поглиблювати просто катастрофальні внутрішні відносини.

Ф. Ф.

Найбільший вибір блаватних товарів на осінній та зимовий 167 сезон поручає фірма 37-100

АНТІН УВЕРА

Львів, вул. Галицька 10.

Філія в Тернополі, вул. Міхалевича
філія в Стрию, площа Півсвєтського.

РАБІНДРАНАТ ТАГОР.

Сторож скарбів.

II.

Одного попудня, коли Джаббанат як звичайно переходив сільською вулицею затіненою манговими деревами, побачив якогось чужого хлопця, який взяв провід над сільськими збиточниками і викладав їм план якогось нового збитка. За енергію його характеру і захоплюючу новість думок вибрали його хлопці своїм провідником. В протилежності до інших хлопців, підбіг він до старця і витрусив зі свого чадару*) живу вивірку, яка плигнула на старого, перебігла по його плечах і скоренько заховалася в поближких кущах. Бідний чоловік трясся на шлюму тілі на велику втіху малих хлопців, та відійшов кленучи в дальшу дорогу.

Але ледви відійшов трохи, вапрімів, що з плечей зникла йому гамчя**), яка вкоротці опинилася, перемінена в турбан, на голові чужостороннього хлопця. Нова зачіпка зі сторони хлопця поділила розвселюючи на старого Джаббаната, бо вже давно ним ніхто не займався. По довгих переговорах і обіцянках удалося йому вкінці намотати хлопця, щоб цей прийшов до нього і з цієї нагоди почалась між ними Така розмова:

— Як називаєшся мій хлопче?

— Нітай Паль.

— Де мешкаєш?

— Цього не скажу.

— Хто є твоїм батьком?

— Цього не скажу.

— Чому ні?

— Бо я втік з дому.

— Чому ж ти це зробив?

— Батько хотів посилати мене до школи. Джаббанатові видалося це зовсім беззастережно витрачувати гроші на такого хлопця, і подумав собі, що його батько мусить бути дуже непрактичним чоловіком, як що він не взяв цього на увагу.

— Слухай хлопче, сказав Джаббанат, чи не пішов би ти зі мною і не лишився у мене?

— Про мене сказав хлопець. І зараз уладився він у Джаббаната так вигідно, немов би його дим був тінею дерева при вулиці. Не лише це, він почав з таким холодним супоксом виявляти свої бажання щодо їди і одягу, мов би вже наперед заплатив рахунок, а коли дещо не було в порядку, він зовсім без скупівлів сварився зі старим. Легко було Джаббанатові утримати в карбах власну дитину, але тепер чужий мусів погурати.

III.

Люде в селі були здивовані, що Джаббанат нечаяно так занявся чужим хлопцем. Вони були певні, що кінець старого наближається і всі відчували боляче те, що ціле його майно відстанеться якогось прибулуді. Сердять зі зависти, вониб дуже радо були зробили хлопцеві шось лихого, але він стеріг його як свого ока. Тимчасом хлопець грозив, що забирається і тоді старець обіщовав, що оставить йому все майно. Хоча хлопець був ще малий, однак

розумів уже величину цього приречення. Тепер мешканці села почали шукати за його батьком. Їхні серця топчилися зі жалю за згріженими родичами, та обяснювали, що хлопець мусить бути зовсім ледащо і що спричинив їм тільки терпіння.

Вони кидали проклони на його голову, але в сердитості, з якою вони це робили, пробивалася радше зависть, ніж чуття справедливості. Одного дня зачув старий від мандрівника, що правдивий Дамадар Паль пошукує за згубленим сином і тепер є в тій околиці. Коли Нітай зачув про це, став дуже неспокійний, хотів лишити все багатство та втікати. Джаббанат успокоїв його: сховаю тебе так, що ніхто не буде міг тебе знайти, навіть місцеві люде. Це загострило хлопцеву цікавість, він спитав: „а де? покажи мені скорше це місце“.

— Якщо я тобі його тепер покажу, може дехто це запримітити, зачекай аж прийде ніч, — сказав Джаббанат.

Вигляди на таємничий сховок захопили хлопця. Він уявляв собі, як батько відійде без нього, а він буде базитися в хованку з товаришами і з ними зробить заклад. Ніхто не буде міг його знайти, чи це не буде добрий жарг? А те що батько перешукає за ним ціле село, чи не буде це голодний жарг? В полудне замкнув Джаббанат хлопця самого в хаті і щез на якийсь час. Коли вернувся, Нітай засипав його питаннями. Скоро лиш стемніло, Нітай спитав: „Дідуню, чи підемо вже тепер? По малих хвилині закликав хлопця: Вже ніч, підуно, ходім жеж раз...“

— Люде в селі ще не в ліжках, — прошепотів Джаббанат.

Нітай почекав ще якийсь час, потім сказав знов: „Тепер вони вже зовсім певно в ліжках, ходім вже“.

Тимчасом надійшла ніч. Сон склював повіки бідного хлопця, який з великим зусиллям стараєся чути. Олівночі взяв Джаббанат хлопця за руку і вийшов з хати. Вони переходили незачітно, крізь сплячі сільські вулиці. Нікий згук не переривав тиші, лиш денеде брехав пес, а потім завили всі разом хори; або якась нічна птаха, збуджена людськими кроками в шій незвичайній годині, перелетіла над їхніми головами. Нітай дрозив зі страху і тулилася до рамен Джаббаната. Вони перейшли зпоперек поле і вкінці прийшли на якесь траєсовиско, де стояла завалена святиня.

— Ах, це тут! — закликнув Нітай розчаровано. Він зовсім в інших світлі уявляв собі це місце. Тут не було нічого такого надзвичайного. Як часто проводив він ніч у такій опущеній святині, відколи опустив дим. Хоча це було добре місце на хованку, але товариші моглиб його і тут знайти.

Джаббанат увійшов до святині і зі середини долівки витягнув велику каміну плиту. Здивований хлопець побачив великий підземельний льох, по середині якого горіло світло. Страх і цікавість боролися в його маланькому серці. Джаббанат вступив на драбину, а Нітай за ним.

(Докінчення буде)

Переклада Яв. Манайоня.

*) Рід рідка, який носять на плечах замість нагортки.

**) Гамча — хустка на плечі.

Преса.

«Симпліфікація справ».

На маргінесі статті Д. Філософов за помістив краківський «Час» свої думки. Цікаві вони вкрай відсутністю екогонебуду, хоч би побіжно й теоретично ясного погляду (не кажемо вже програми!) на справу та, національних меншин. Замість погляду — явись дикі претензії, дивоглядні гравативи і безрадні розводження рухливих.

«П. Філософов — заперікує „Час“ — порушує ксєтїю не лише дуже скромній ковану, але з усіх нашіх внутрішніх півачи не найважчу. Та найбільшим неспівзвуччям в будучині нажену, бо дуже сильна звязку з цілком помалеском наших домашніх і заграниць небезпек».

Завначивши, що Д. Філософов порушується в своїй статті дуже осторожно й загальною, «Час» розсвоює такі міркування:

«Поставити всі крапки і освітлити всі питання сумні і загадки, як тут наспівуються, вимагало би цілої розвідки. Однак звязавши, що уваги публіциста тієї мїри і такого в своїй громадянській поведінці, як автор обговорюваної статті, не лишуються без відгуків в „меншостях“ рідних, уважимо вказаним відповісти на найважчий з них бодей кількома словами:

Даремно автор дивується, що угоду з Жидами трактуємо ледо інакше від угоди з тими, яких репрезентує — п. Васильчук (непримирний). Жиди стоять на ґрунті польської державності навіть у книж найризикованіших і найбільш незглядаєх скорг і апеляцій до міжнародних трибуналів; п. Васильчук і його освіджені сторонники досім явно виступають проти цієї державності і навіть не приймуть і не підпишуть угоди на платформі широкї приваєжності скідних Жидів до Польщі. Справа польських Жидів не погрожує безпосередньо границям республіки, тоді як п. Васильчук і його ш а поставя п. Васильчука переабачує з нашого боку територіальний окуп чи реванж, не крїючись з тим, його аргіогі версуджує. Ці обом тим угодам надає зовсім відмінний характер і висновок ті зазначені нами ріжнїці, яких джерел не бере на увагу п. Філософов».

Далі зупиняється «Час» над менше важкими з нашого погляду справами. Так нпр. російської меншости не може признати польська держава і польські партії не тому, що її нема, а радше, що вона є дуже дрібна й розсіяна, але тому, що її становище є теж вороже до польської держави та що вона чигає на польські скідні границі. Замість того російська меншость повинна розпнати за утвердженням сучасної польської границі на сході, а тоді може й булаб признана.

Щож торкається положення „креків“, то важкі переживання славянських меншостей впливають... з умов, створених Росією й иншими займаними державами. Адміністрація є молода, недосвідна, в 3/4 на скору руку заімпровізована. І ця то „імпровізація“ має виправдувати польську політику супроти українського й білоруського народу.

Якийсь час орган краківської консерви ще одинокий з правих Органів деколи мав lucida intervalla хоч в деяких справах, що торкаються не-польських народів в Польщі. Тепер і його залила каламутна хвиля тупої бездумности і повної інтелектуальної анархії.

Ми здані на власні сили.

Пропадемо без економічних інституцій.

Тому купуймо

Акції Земельного Банку Гіпотечного

С-ри акційної в Львові, Підвалля 7.

Союзу Народів, що зачинається в понедїлок.

Франц-амер. переговорч.

Фрнцуський амбасадор повідомив ячер. держ. секретаря Меллона, що Франція задумує відновити переговори для упрямління своїх довіри.

Біржа.

Гривн.

Америк. дол. 820 — 835 ханк. дол. 800 — 810, чеськ. кр. 02100 — 02125, дол. 0350 — 00400, фінки ф. 02850 — 02875, фр. швейц. 125 — 135, англ. фунт 3650 — 3700.

Золото. 20 кр. 3300 — 3350, 20 франк. 3050 — 3100; 20 марк. 3800 — 3850; 10 руб. 4200 — 4250.

Срібло. Австр. кр. 06000 — 06100, 5 ав. кр. 325 — 330, фльорин 105 — 110, рубл. 265 — 270, рубль кїбним сріблом 130 — 135.

Збїннчя.

Пшениця краєва з 1925 п. 2800 — 2800 жито гімнське з 1925 п. 1900 — 2000, пш. гімн. гімнський бров. — до —, пш. гімн. 19.90 — 20.50.

З судової салі.

Процес Штайгера.

Тойдцятдесятий день розвади.

На початку розправи зловисно на обороцї Штайгера напівпозакїй адвокат і вояк Еаген Сажовський. Обвинувачений згодився на оборону Сажовського.

Акти нових зізнань Ольшанського.

Провідник трибуналу запідає, що до трибуналу наслідки акти з новими зізнаннями Ольшанського, які він зложив перед кількома днями в берлінській поліції. Всі в докум. зізнань у німеській мові. У зізнаннях пропущені назви тих осіб, що допомагали Ольшанському при вїзді з Польщі до Німеччини. Німеська поліція пропущила ті прїзвища тому, щоб не компромїтувати деяких осіб, що живуть і тепер під Польщею. По тїм починає провідник трибуналу відчитувати зізнання Ольшанського в німеській мові та одночасно перекладає їх на польську мову.

На самому початку Ольшанський подає, що будучи членом Української Вїйскової Організації виконав атентат на президента польської республіки у Львові, дня 5. вересня 1924 р.

Потім йдуть дані про похоронення Ольшанського. Він уродився 17. березня 1905 р. у Хирові. Його батько о. Іван Ольшанський є священником у Хирові. Мату Євасвета мешкає тамже. Шкільну освіту одержав у перемиській українській гімназії. В Переміші починав 8-му, то є останню класу гімназії. Оскільки з прїчини недостаточного поступу з української мови та літератури мусів скласти повторювальний іспит (поправку) з тих предметів. І дійсно осїмо 1924 р. таку поправку він здав. Таким чином одержав він право зазавати іспит в перемиській гімназії. Однак до того вже не дійшло. Щодо в Німеччині зложив він такий іспит перед українською екзамінаційною комісією для середнього курсу освіти і одержав дня 24. листопада 1924 р. свідоцтво зрілости, яке дало йому право до студій на українських високійшх школах. Потім починав Ольшанський один парк наук у Високій школі для фізичної культури в німеському Стадіоні в Берліні.

Мотиви вчинення.

Від молодости — стоїть у протоколі — я приєднує до українського народу та до його мови, як до тих, які є моїми рідними і до яких я все приєдную як до своїх. Моя любов до українського народу спонукала мене в осїні 1918 р. отїти туди, куди я не мав ще позитивних ідей, до того, що я по розказі Австро-Угорщини вступив до радів армії Західно-Української Республіки, яка powstała у Східній Галичині. Спочатку був я в самостарині відділі, а потім при найближчих крїсах. Брав я участь в боєх біля Львова та у боєх у часі відходу з 30-гоц. По відходоному окупувавши Сх. Галичину і Польщу, я взяв участь у зусиллі велико-українською армією та був учасником боєх проти більшовиків. Мої переживання та досвід в часі військових кампаній, в часі боєх проти Польщі, а з окрема в

Відкрийте, просимо

одну „Франк-а“ сириночку або пачку і Ви здивуєтесь, делікатним, подібним до кави ароматом! — Правда, „Франк-а“ закорїз завданує своєю світовою славою тїм дуже добрий якості! Тому уважайте на охоронну марку млинков до кави — би багато підроблень є в обїгу.

околиці його місце народин були завані з численними прикладами наїстрашїї шнх пересїдувань місцевого українського населення Польщу, виїзнені китучих місцевостей. Згорєла дуже велике і важке враннє зробила на мене мученицьку смерть у польській пелоті мого швагера Семєна Шкряметки. Всі ці факти стали джерелом давнїтї ненависті до всього, що польське. Все те особливо підкрєсло, щоб заснувати мої прики досвід, з Польщу, бо вони є ключем для зрозуміння того, що дня 5. вересня 1924 р. я виконав атентат».

Далі описує Ольшанський, як то він перебував тїф з Каміньї Польської. Перебуваючи педугу, він виступав з українською війська та поверну додїм. Приїшовши до себе, вступив до перемиської гімназії для покінчення середньої освіти. До Української Вїйскової Організації вступив у 1922 р. Вступивши до неї Ольшанський зявив, що тогочасній законотв. вважав акт саботажу і всякий атентат є дооучення організації.

Його окружний вїйсковий командант атасничав його у справу підготовки атентату на през. Войцеховського в Переміші. На який тиждень перед атентатом вїїхав Ольшанський разом зі своїм командантом до Львова, давши перед тим цьому останньому свою згоду на виконання атентату.

Дані в протоколах описує Ольшанський подробице, як він проїхав у Львові час між 1. з 5. вересня, як позваляючись з людьми, що приготували атентат і як одержав бомбу в покращення про її складники і способі ужиття.

Що 1. вересня 1924 Ольшанський дав себе відфотографувати у дмх видах. Одна фотографія представляла бюст, а друга шув особу. Зявивши зробили фотографічне відомкєство, правдоподібно повну. Совершенно, що зладжувало фотографії моментально. Зявивши ці були призначені для товаришів з Вїйскової Організації. Напередодні атентату Ольшанський вїїшов з своїми діяльностями товаришми у парк Кїнського. „Моя стоїча з лївою стоїть досїдно у протоколі — була проїздом перед атентатом. Ми обговорювали важке положення українського народу під польським пануванням. Дїшли ми до висновку, що ми маємо вижити за репрізантанта невольного українського народу і що по виконанні атентату не маємо вїтати, але мало вїтати на себе усі наслідки того вчинку. Тому прийшли ми до переконання, що в есентуальному поспєсі я як репрезентант повновладного українського народу, дозволивий, опетїй на вичку, фізичний протест устїм протестом, який був би в розмову свїти уважливий наїмосьмі дозволити повновладного українського народу».

Далі йде опис дня 5. вересня. Спершу бачив Ольшанський китучі бомбу біля громадїй почти на закритї вулиці Копєрника і Оссолинських. Та це йому не вдалося. Не удаєся і плїти виконання атентату на „Гаргах Вєх дєк“, а також на Рїнху. Щойно по пролозїті найближ до себе відомкєнє місця на вул. Копєрника і Лїгома, зявив китучі бомбу на предвїзї. Прїти тїєї нагодї описує він докладно, як був убораний, як тримав і як кидав бомбу: Губового плаща на собі не мав, а накрївав ним бомбу. Бомба лежала на лївоу раїмї, а на нїй був відомкєний плащ. Нависоко спїнившись Ольшанський на опис бїжон. Його опис не покращує а тою бомбою, якої рїштки є в розвади трибуналу.

(Шукання буде.)

ПОЛІТИЧНІ НОВИНИ.

РССР. вступить до Союзу Народів?

Англійська преса повідомляє, що в звязі зі справою роззброєння ввинула справа приступлення РСРР. до Союзу Народів. Чечерін мав зажадати, щоб йому дозволили вїяснити цю справу в розмовах із Форін офіс-ом. Чемберлен поручив відповісти йому, що РСРР. сам створив перешкоду, яка внеможливила йому вїйти до Союзу Народів. Однак колиб РСРР. захотів пітїти за приміром Німеччини, то Чемберлен згодився би тоді з Чечерїним.

Свегля знов утворить уряд.

Десїгнований прем. Шрабек зріксє місї утворення уряду, бо не мїг погодити суперечних становищ, які могли би творити більшість. „Пр. Пресе“ повідомляє, що добрий розвиток кризи доведе знову до того, що Свегля утворить уряд.

Кріза нїм. уряду.

Творення урядової більшости наравляє на труднощі. Утворення великої коалїції неможливо з огляду на сиротив лївиці і соціальних демократів. Не матиме успіху й мала коалїція. З причини спротиву деїократів і центра уряд подасться 4. XII. до дїмїсії. Можливо, що Лїутер дотеперїшнїх міністрів і доповнить уряд непарламентарїстами.

Чїчерїн відїїдає Варшаву?

З Парижа повідомляють, що Чїчерїн після кількатижневого лікування в пїад. Франції і після побуту в Львондонї, поїде до Москви через Варшаву. Там будуть передвступні конференції в справі закінчення догору.

Штрєземан їде до Парижа.

Кореспондент „Матена“ повідомляє з Львондону, що Штрєземан прїїде до Парижа й конфєруватимє а Бріанном, як тільки скінчїться кріза в Німеччині.

Сесїя Ради Союзу Народів.

Чемберлен у товаристві Емерї вїїхав до Женєви ча сесїї Ради

Випіс технічні інженерські студії

Безпечного іспиту, свідчення зрілості виставити. 3-літній курс: інж. електро-мех. інж. індустріальний, 2-літній курс: інж. конст. автомоб., 1-літній курс: інж. бетонових будівель, інж. землі, інж. металургії, інж. машинобудівної (аеронавтичної), інж. цивільної. Спеціальний курс французької мови. Для абсолютів учительських семінарий, педагогічний курс, 1 рік іспити інж. студії і для жінок. Курси денні і вечірні. Річна оплата 380 бельг. франк. (150 зол.) випуск 30 0-фр. Кореспонденція по українськи, польськи, російськи, чеськи, в німьськи. Програма, успіхи, інформація за перебігом в листі 1 зом Агресуагні: M. le Directeur de l'Institut Supérieur Technique et Colonial 25 Boulevard de la Constitution Liège Belgique. 828 3-3

НОВИНКИ.

— Конфіскація. Вчорашнє число нашого часопису скомфісковано за три місяці в статті „Розвал“.

— Ще про збори „Центросоюзу“. Звіт д. А. О. з зборів „Центросоюзу“ містить по прихильності деякі невірні факти і погляди, а саме: 1) невірні подано, бачило б не розіславши попередніх членів, бо замкнення рахунків і бізнес „Центросоюзу“ одержали члени на три тижні перед зборами Товариства. 2) Загальні збори „Центросоюзу“ не слід поцінювати з господарського союзу, бо вони мають свої статутні завдання щодо адміністрації Товариства, які збираються багато часу, а не на обговорювання зборів було на порядку дня 9 точок, між ними обличистий звіт з ревізії. Тому в „Центросоюзі“ завелася така практика, що загальні збори, організаційного і технічно-господарського характеру обговорюють і вирішують на окремих зборів представників повітосюзів, фахових анкет, і конференцій, з котрих останні відбулися щойно в жовтні цього року, а загальні мас відбулися нова саме для обговорення теж щойно господарської ситуації. Цікаво найбільш помітним до цього установи Красний Союз Ревізійний видає в тім ділі свій обличистий в порозумінні з представниками „Центросоюзу“ і „Народної Торговлі“. Вкінці слід ще зазначити, що у нас ніде загальною усім збори, на що зрештою звернув увагу і сам д. А. О. і толкуються рішуче справ, на які шкода не раз часу, особливо в такій тяжкій хвилині, як тепер, з провід зборів супроти того безсильно, бо беручи з формального боку вони до цього мають право і в тім спитати їх не можна. — Д. К.

— Стипендії. На останніх зборах Управління Українського Товариства Допомоги Сиротам, призначено стипендії: 1) заслуженому письменникові В. на 6 місяців, на проживання; 2) студентів Л. на 6 місяців, як допомога на продовження науки; 3) Г. С. півквітності — платня за каміня до гімназії.

— Номінаційна дунарія у Львові. Подія виявилася осідок підземельної комунальної друкарні у Львові, за якою шукала не від процесу Бутвина. Щойно в останніх днях від цього процесу з'явилися повідомлення знову комунальні друкарні місцевого друку. Друкарню надає у Винниках, ч. 10 м. студ. прав А. Г. Беранського, який заявив, що є комуналіст та публіцист і довісив до американських комуналістських часописів. Одночасно арештовано також д-ра Мойсея Мандля, який приїхав недавно з СРСР, і піддержував з ним близькі зв'язки. На підставі паперів, які знайшли у нього арештовано ще д-ра Гипенського і Володимира Нака (?).

— Турист.-проказ. Товариство „Плай“ лижувало в неділю 6. XII. Музей ім. Шевченка збирав: год. 10 на розі вул. Курковий і Чарнецького. Вступ 50 гр. „Проводить проф. Польський. — Засідання відбудуться 7. грудня година 1830 домішка Паста.

— З рамени Мінжар. Ліги М. і С. відбудуться для 7. грудня (понеділок) ч. р. в год. 5. повол. в малій залі Музичного Тов. ім. Л. Сенка в Львові слідують реферати: 1. Сенаторка Олена Леванівська „Міжнародний Конгрес демократичний в Парижі і Збори національних меншостей в Женеві“. 2. Бар-нона-Блак — „Віжуча праця Міжар. Ліги М. і С.“ 1—2

МУНЕСЬКЕ ВЗУТТЯ „GOODYEAR-“

боксів, шевре, чорні і бронзові. Ціни одиозні: зол. 2680 і 2880, ланери зол. 3280.

„МІКАДО“

вул. Анаденчиків ч. 29.

Снігівці зол. 2780, з яскравим 3280.

Для пам. найновішої моделі пантофелів.

Кооперація.

Номінаційна Краєвого Союзу Ревізійного.

Останнє обличисте польської валюти, що захопило знову ціле економічне життя Польщі, грядуть поважними стратами нашому економічному життю, особливо нашій молодій кооперативній організації. Союзу кооператив, які з трудом прийшли до матеріальної рівноваги в часах хвилевої стабілізації золотого придбали чималі доходи, знайдуться знову в тяжкому положенні, якщо українське громадянство доброї волі своєю допомогою не підіде нам на зустріч у наших змаганнях. Справа важка і вимагає скорого дізнання. Під рукою у нас статистичні дані 313 кооператив, які по 1. жовтня 1925 р. проти нашої волі і виразної заборони видали товари на борг на загальну суму 234 468 17 зол., що по курсі доларів 5 20 дає кругло 45 000 дол. Зараз при курсі доларя по 9 50 згадавши кооперативні викають страту на округлу суму 21 000 дол., або 70 доларів пересячно на одну кооперативу, як би лядові довжини сплачували свої долги в обличистих золотих. При 1800 українських кооперативах загальна страта може досягти суму 126 000 доларів.

Щоби кооператив не понесли страт, Красний Союз ревізійний видає такі застереження:

1) боргування товарів в кооперативах заради цілковито припинити;
2) дотеперішні товари борги стягнути в найкоротшому часі, а при стягненні боргів видати на борг товари числити по ціні, по якій продаються ті товари в день сплати долгу;

3) узикану з торгів готівку відсилати заради до належного Повітового Союзу, який буде старатись одержати готівку корисно людувати;

4) в цілі усунення боргів завести в кооперативах виміну торговлю (сирівні і сільсько-господарські продукти вимінювати за товар).

Видаючи отсі застереження, Красний Союз ревізійний є свідомий цього, що лише тою дорогою буде збережена цілість майна союзних кооператив і тому звертається до цілого українського громадянства, а спеціально до членів управ і надвірних рад союзних кооператив, з проханням, допомогти нам в тім важкій часі співпрацю в кооперативах на місцях, поступуючи згідно з вище виданими порученнями для союзних кооператив.

Масмо надію, що українське громадянство, будучи свідомими ваги нашої кооперативної організації, прийде нам безпровадно в поміч та причиниться до збереження кооператив перед сентуальними стратами.

Львів, дня 2. грудня 1925.

Красний Союз Ревізійний у Львові

ОПОВІСТКИ.

Репертуар „Українського Наддніпрянського Театру“ О. Митневич

Самбір. Сала „Со-ола“, 6. XII. Ніч під Івана Купала. В Стрию і Добробичі початок точно о год. 8-30 веч., в Бориславі і Самборі в год. 7-30 веч. 562 13—?

Український хор Д. Мотца. У понеділок 7. XII. м. Ріші. У середу 9. XII. м. Ланькут. У четвер 10. XII. м. Гарнів. У п'ятницю 11. XII. м. Краків. У понеділок 14. XII. м. Краків. 765 23—?

З нагоди „Свята Просвіти“ відбудеться в неділю, дня 6. грудня, в місці „Мішанського Братства“ (Руська 3) для членів Тов. і вродзджених гостей — відкриття д-ра О. Марітчака. Початок відкриття в год. 12. в полудне. Проститься о численну участь. В. Гресик, голова, Гр. Гануляк, секретар.

Рік основання 1850 ПИВНИЦЯ

фірма МАКС ВІНСЕЛЬ і син

864 знову відкрита. 2—2

ЗНАМЕНИТІ ВИНА І МЕДИ НА МІРУ І ШКЛЯНКИ

у Львові вул. Краківська ч. 14.

В суботу дня 5. грудня 1925. відбудеться в саях Тов. „Бесіда“ „Чайний Вечір“. Початок в год. 8. вечір. Вступ за запрошеннями. 902 1—1

ГАЗДИНЕ!

Шануй тяжко запрацьований гріш свого чоловіка! Не ниш біля — уживай тільки на йліпше мило до праця марки „TLEN“ виробу Львівської фабрики хем. „TLEN“. 772 P-10

З нагоди вінчання Вн. Магдаліни Орської з Вн. Дмитром Костиком в Боршевській залі „Рідну Школу“ вв. Маврія Хавкевича у Львові 34 зол. — За шедру жертву складає сердечну подяку Голонка Упова УПТ. 899

Шкільна виставка Науки УПТ. ім. Боюса Голічича у Львові відбудеться в неділю, дня 6. грудня ч. п. в год. 4. поплудні в салі Союзу III. п. п. вул. Голонський ч. 95 (в підпірті). Вск. П. Г. осіб і представників Інституту, яким Кривж УПТ. ім. Голонського вислав запрошення, прохасмо зі своєї стогони безумовно взяти участь в виставі з огляду на важність справи. — Головна Управа УПТ.

Загальні Збори Товариства б. по-яків армії У. Н. Р. Управа Товариства б. в якіх армії Української Нап. Реп. подіє до відомо пп. Членів Товариства, що 12. грудня ч. р. в 15 години в Українській Станції при м. Калішу в помешканні театру відбудуться треті Загальні Чергові Збори Товариства. Порядок денний: А) Розгляд питання про правність рішення 2-х загальних зборів відносно позбавлення права голосу членів Товариства, що не внесли до 17. серпня членського внеску і про правність запланованих в наслідок цього ухвал. Б) Питання про затвердження Голови Ревізійної Комісії. В) Зачитання проекту внутрішнього статуту Товариства. — Управа Товариства.

Дрібні оголошення.

Мід-паток з власної пасіки чистий, провадний без домішки під гарантією в 5 кг. бляшанках оплачено по ціні в золотих рішучості 2 дол. по денним курсі висилє Євген Білицький, Збараж. 831 2—8

КАЛЕНДАРІК „РУСАЛКА“ на 19 16 р.к. Гарно печатаний в 2-х кр-сках вже продається. (Ціна 6 центів). Замок: А. О. к. п. ш. Львів. Кадетська 4. 857 1-15

ТЕХНІК, здібний інструктор гряде лекції з низших гімназійних клас. Зголошення під „Технік“ до Адмін. 901 1—1

ФАЛЬЦЕРА білого і солітного як та кож ГАНЦЕРА в іспитом, обліаного з двокоблею і динамом приймається. Рефлектується тільки на першорядні сили. Зголошення враз з відписами свідоцтва слати: фабрика шкір „Хром“ в Зимній Воді коло Львова. 896 1—1

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

АДВОКАТ

д-р Маркевич Олександр

переніс з днем 1. грудня ч. р. свою канцелярію зі Самбора до ПІДБУЖА

і веде її в парохіальнім уряді проти 890 суду. 1—3

АДВОКАТ

д-р Теодор Михайлівський

веде адвокатську канцелярію в ЖОВНВІ 636 в домі бл. п. д-ра Короля. 8—18

НОВИНКА!

„ЗАСІДАННЯ КОМІТЕТУ“

жарт-сатира в одній ді. Ціна 6) гр.

„Пан Маєстер Колитко“

комедія в 3-х діях. Ціна 90 гр.

Дуже відповідні пгси на

и ворічні вистави

898 до набуття у всіх книгарях. 1—1

Артистичний переплет Євгеній та всякого рода переплетні роботи виконє сойдно: Микола Кривичевський, артист переплетчик, запис. судовий знавць. 887 Львів, Пенарська 12. 2—10

ВЕЛИКИЙ ВИБІР

КИЛИМІВ

ГЛИНЯНСЬКИХ

ТАКОЖ

КОШИКАРСЬКИХ ВИРОБІВ

ПОРУЧАЄ НАЙДЕШЕВШЕ

КИЛИМ ГЛИНЯНСЬКИЙ

865 ЛЬВІВ 3—6

ГАЛИЦЬКА 5. філія Коперника 23.

Українські Вишивки

20 акуншів з многими зборами до вишивання на гарнім папері, в твердій оправі з виштою П. Ковжуна, розсилати буде з днем 1. січня

Українська

КНИГАРНЯ й АНТИКВАРНЯ

Львів, вул. Рутівського 22.

Ціна буде найменше 25 зол.

Хто прише 10 зол. до 15-го

грудня, той одержить без огляду

на спадок валюту лиш за доплата

тою 10 зол. ший комплект.

883 2—4

Кооператива томикарських виробів

ручних і машинних

„АЛЬФА“

п. п. вул. Коральницький ч. 8

приймає всілякі замовлення і переробки

Матеріал добрий. Виконання дуже ста-

815 ранне, ціни невисокі. 8—15

НА СВ. МИКОЛАЯ

найкращим дарунком для дітей

Українська Книжниця.

Жадайте каталоги

Книгарня Наук. Т-ва ім. Шевченка,

852 Львів, Ринок 10. 2—3

Подяка.

Невмолима смерть перенесла пам. нашого найдорожчого сина і брата Лева, уч. VIII. кл. гім. в Станіслав. в. в країну вічного щастя. Прибій тяжким горем склавася широ-сердечну подяку за участь у похоронах. Особливо дякуємо Вс. оо. кн. Стефану за пюльз. Вск. оо. д-рові Філію, Вск. о. декан. Якимчу, пш-ором ОО. Домініку Підбавичку, о. Вільницькому, о. Шараньчичу, о. Терешкунові, о. Владаському, о. Горяткевичу, о. Слизькові і всім прочим Отцям. Дякуємо рівнож за шипо висказаний слова над домомлюю свого ученика в товаришів п. д-ром Кисельському, уч. Тимішинів і уч. Фігодеві. Дякуємо за участь в директорстві гім. д-ром Сабатові й шлому учительському зборі, студентському хором і всім тов. р-шам і товаришам нашого найдорожчого Лева. Також дякуємо п. Маєрові власн. заведення похорож. за солісне сповнення обов'язків послідної прислуги. Дякуємо вкінці всім п. п. Громадянам, що заклали ласкаво прибуту та взяти участь в тім сумній торжестві. Оцеюлася родичі о. Теодора і Марія і сестри Марія, Нюта, Іванка Турчачовичі. 940 1—1

ЗАГАЛЬНІ ЗВОРИ

Товариства „Українська Захороння“

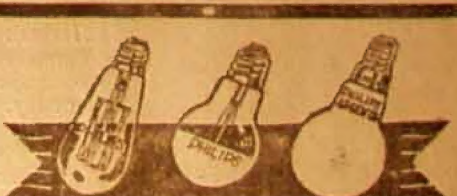
відбудуться

5. XII. 1925 р. о год. 1630 в салі „Бесіда“

880 2—2

Виділ.

Ширіть наш часопис!

ЛІПШОГО СВІТЛА ХОЧЕШ?

ЖАРІВКИ „PHILIPS“ БЕРИ!